

Moet de verkoop van garnaal en vis aan de Trap onderworpen worden aan een standrecht ?

In «Het Visserijblad» van vorige week werd heftig protest aangetekend tegen het feit, dat het Oostends stadsbestuur tegen de kustvissers die geen 2000 F standplaatsvergoeding betaald hadden om aan de trap hun garnaal of vis te verkopen, woensdag door de politie proces-verbaal heeft laten opmaken. Wij stelden de vraag: Met welk recht kan het Oostends stadsbestuur een visser verbieden zijn vis en garnaal zelf te verkopen?

Door de Rederscentrale werd terzeldertijd onmiddellijk aan alle gemeenteraadsleden een protestschrijven gestuurd, zodat vrijdag de gemeenteraad besloot dat de zaak met de beroepsmiddelen diende besproken te worden.

ONWETTELIJK

Wat verwonderlijk is, is het feit dat de gemeenteraadsleden, nu de visserij eensgezind protesteerde, pas thans beseffen dat ze te ver gaan met de verplichting een standplaatsvergoeding van de visser te eisen. Wat nog meer verwonderlijk is, is het feit dat geen enkel gemeenteraadslid beseft, dat hij hier een onwettelijkheid heeft begaan en een politiereglement heeft gestemd dat indruist tegen de bestaande wetgeving. Waarvoor zijn de stadsadvokaten dan betaald?

Artikel 2 van de wet van 15 mei 1870 inzake leurhandel, zegt nl. het volgende: «Het is verboden de vishandel te belemmeren, 't zij door de verkoop van deur tot deur of de leurhandel in vis te verbieden, 't zij

door gelijk welke beperkende maatregel».

Een ministerieel Besluit van 15 juni 1953, gewijzigd door dat van 14.8.1953, bepaalt verder in welke voorwaarden die verkoop mag geschieden. De tekst hiervan geven we in een artikel: «De leurhandel in Vis», welke we volgende week zullen laten verschijnen. Daaruit blijkt duidelijk de onwettelijkheid van het besluit door de gemeenteraad genomen een standplaatsvergoeding aan te rekenen. Het volstaat een leuren in dat besluit bepaald, te vervullen.

EEN LICHTZINNIG BESLUIT

Onafgezien van al wat voorafgaat, valt het ten eerste te betreuren dat het Oostends gemeentebestuur gemeend heeft weeral geldelijk munt te moeten slaan uit de verkoop van vis en garnaal aan de trap.

Enkele jaren geleden, toen we voorstander waren van het afschaffen van de garnaalvis, welke miljoenen kostte en weinig gebruikt werd, meende de meerderheid van de gemeenteraad daar niet te moeten op in gaan. Het had toen nochtans dit voordeel dat al de garnaal en vis in de vismijn officieel zou verkocht geweest zijn, zodat de bekomen prijzen veel hoger zouden gelegen hebben, waar nu de verkoop in het zwart (zoals men dat noemt) de visser eerder schadelijk dan voordelig is, daar de prijzen daardoor door de sluikehandelaars naar beneden gedruwd worden.

Had men ons idee gevolgd, dan

was 'n reglementaire verkoop reeds lang bestaande.

Wilden vissers hun garnaal of vis voort aan de «trap» verkopen, dan kon hen dat niemand verbieden.

Alleen dienden ze voor orde en netheid te zorgen. Dat is al!

Men heeft toen voor folkloristische redenen de verkoop aan de vissers-kaai behouden en nutteloze miljoenen (20 miljoen) voor de nieuwe garnaalvis uitgegeven.

Na al die vergissingen, die het werk zijn geweest van de huidige gemeenteraad, wil men thans geld slaan op een andere manier en de vissers, die hun eigen vis en garnaal verkopen, voor elk dezer 2000 F standplaatsvergoeding doen betalen.

Buiten de onwettelijkheid van dit besluit te bewijzen, valt het ten eerste te betreuren, dat de beroepsmiddelen hiervoor eens temeer niet geraadpleegd werden. Verder schijnt men niet te willen begrijpen dat, wanneer de vissers op deze folkloristische markt zelf hun vis en garnaal zijn beginnen te verkopen, men dit te danken heeft aan het feit dat hun aanvoer gering is en ze daarvoor niet de prijs ontvangen welke zulks verdient. De invoer van Duitse garnaal, welke niet kan belemmerd worden, in tegenstelling met de onzin in de gemeenteraad gezegd, tenzij het gehalte aan boorzuur de invoerders strafbaar maakt, is schadelijk en drukt de prijzen. Als men 30 à 40 kg garnaal aanvoert en er 30 à 40 F voor krijgt, dan worden ze onmiddellijk daarna door de verkopers aan 60 à 70 F het kg verder verkocht. Hetzelfde zien we met de visjes door die mensen aangevoerd.

Het moet dan niemand verwonderen dat die kleine mensen, nadat ze gans de nacht van 21 u. 's avonds in zee hebben gezwateld, nu zelf hun garnaal aan toeristen, restaurateurs en hoteliers verkopen.

Dat is hun heilig recht en ze moeten hun bete broods, aldus verdiend, niet misgund worden.

Dat leurders, handelaars, visvrouwen met hun karretjes daarover hun beklag maken, is mogelijk. Maar welk kwaad kan men de visser aanwrijven?

De belangen van de producent, dus van de visser, gaan voor alle andere beschouwingen.

De stad doet goed voor orde en netheid te zorgen, maar voor de rest wint ze al geld genoeg van deze categorie van mensen, dat ze hen niet verder moet uitzuigen.

Wij herhalen wat we reeds vroeger schreven: kan het Oostends gemeentebestuur al één feit aanhalen waaruit blijkt dat ze de visserij steunt?

Nu de verkiezingen naderen zullen de beloften de éne op de andere volgen.

Ware ze zo nabij niet geweest, dan ware het huidig besluit niet verboden en zou de Rederscentrale, eens temeer niet geraadpleegd, verplicht zijn geweest zijn leden te doen weigeren een onwettig genomen besluit na te leven met al de herrie er aan verbonden.

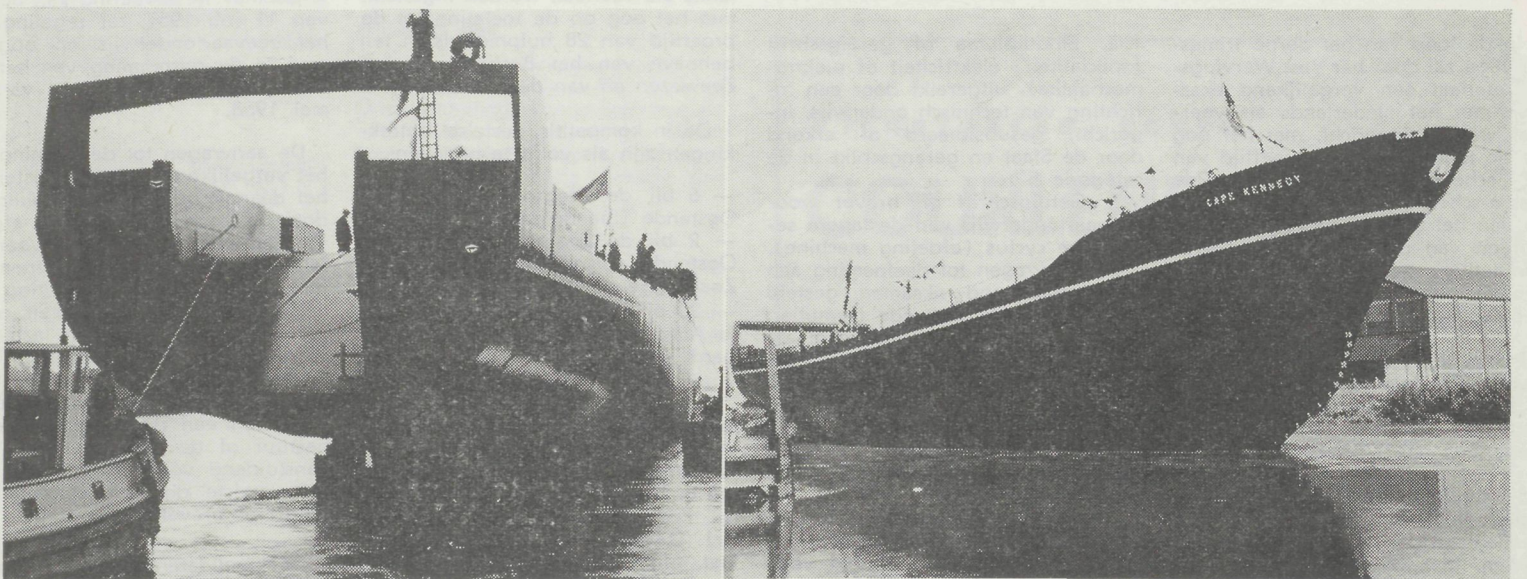
Het Oostends gemeentebestuur vergeet immers dat 'n vierde van onze bevolking leeft door en voor het visje.

P. VANDENBERGHE.

Hoogwaterboekje 1964

PRIJS TIEN FRANK

Verkrijgbaar ter drukkerij van Het Nieuwsblad van de Kust, hij alle dagbladverkopers en boekwinkels alsook in Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, Oostende. Men kan het bedrag ook storten op P.C.R. no 41.89.87 van Het Nieuwsblad van de Kust.

Ook in Groot-Brittannië wordt op het huidig ogenblik ernstig gewerkt aan een sanering van de vissersvloot. Ten bewijze hiervan de zeer recente te waterlating van de nieuwste vries-hektreiler, welke gebouwd werd op de scheepswerven Cochrane & Sons te Selby. Deze prachtige treiler — met een capaciteit van 400 ton bevroren visrepen — werd gebouwd voor rekening van de «Hudson Brothers Trawlers Ltd». Deze nieuwe aanwinst voor de Britse diepzeevloot, die gedoopt werd met de naam «Cape Kennedy» zal Hull als thuishaven hebben. De voorsteven werd speciaal versterkt met het oog op de visserij in de ijswateren. Op de foto links heeft men een zicht op de hekininstallatie van de «Cape Kennedy» terwijl men op de rechtse foto een algemeen beeld krijgt van de treiler. — B